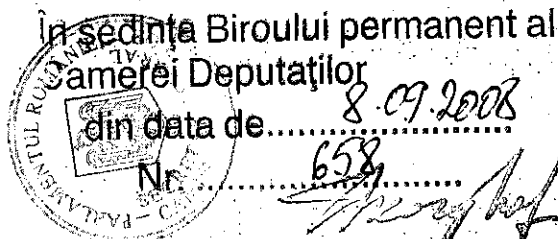

APROBAT

62a/1102/14.07.2008

Parlamentul României
Camera Deputaților

R A P O R T

B.P. Nr. 658 din 10.07.2008

privind participarea delegației Camerei Deputaților din Parlamentul
României la cea de-a XV-a Adunare Generală a
Uniunii Interparlamentare a Ortodoxiei

În perioada 25 - 29 iunie a.c. s-au desfășurat în Rhodos - Grecia, lucrările celei de-a XV-a Adunări Generale a Uniunii Interparlamentare a Ortodoxiei.

La Adunarea Generală, care a avut drept temă „Provocările generate de criza sistemului valorilor globale (abordare creștin-ortodoxă)” au participat peste 60 de parlamentari, înalte fețe bisericești, oameni de cultură ș.a. din 22 de țări din Europa, Asia, America, Africa și Australia. Lista completă a participanților este anexată. Din România a participat o delegație formată din d-nii deputați Miron Ignat, chestor al Camerei Deputaților și Petru Andea, președintele Grupului Ecumenic de Rugăciune din Parlamentul României.

Delegația română a avut o contribuție activă la lucrările Adunării Generale, prezentând în planul acesteia două intervenții referitoare la „Criza familiei în societatea contemporană” și „Fericirea omului între ortodoxie și modernism”. Textul intervențiilor este anexat.

De asemenea, delegația României a avut intervenții la conținutul Rezoluției adoptate de Adunare Generală, în special la paragraful referitor la contribuția ortodoxiei la sistemul global de valori al lumii moderne. Conținutul Rezoluției, în prima sa formă, este anexat.

Delegația României a fost de acord ca în textul Rezoluției să se introducă recomandări privind apărarea de către comunitatea internațională a valorilor ortodoxiei în Kosovo.

Adunarea Generală a ascultat și a aprobat rapoartele de activitate pe anii 2007 - 2008 prezentate de d-nul Sergei Popov, membru al Dumei de Stat din Federația Rusă, președintele Uniunii Interparlamentare a Ortodoxiei și a d-lui Stylianos Angelos Papathemelis, fost deputat în parlamentul Republicii Elene, secretar general al a Uniunii Interparlamentare a Ortodoxiei.

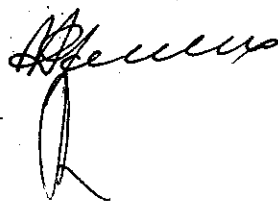
De asemenea, Adunarea Generală a dezbătut și aprobat execuția bugetară pe anul 2007 - 2008 și a aprobat proiectul de buget pe anul 2008 - 2009. De menționat că aceste bugete sunt în sumă de cca. 500.000 Euro, fiind asigurate prin contribuția parlamentelor din Rusia, Grecia, Cipru, Bulgaria și Ucraina.

Adunare Generală a ales noile organe de conducere ale Uniunii Interparlamentare a Ortodoxiei. În funcția de Președinte a fost reales d-nul Sergei Popov, iar în funcția de secretar general a fost ales d-nul Teoharis Tzokas, deputat în parlamentul Republicii Elene.

Structura nominală a Secretariatului Uniunii Interparlamentare a Ortodoxiei și a comisiilor sale de lucru este prezentată în anexă.

Pe adresa Adunării Generale a Uniunii Interparlamentare a Ortodoxiei au fost prezentate mesaje din partea președintelui Dumei de Stat din Federația Rusă, din partea președintelui Adunării Naționale din Bulgaria, precum și din partea Întâi Stătătorilor bisericilor ortodoxe din Rusia, Bulgaria și Estonia. La lucrările Adunării Generale a participat Înalt Prea Sfinția Sa Mitropolitul Kiril al insulei Rhodos.

Deputați,
Miron Ignat
Petru Andea

FERICIREA OMULUI

între ortodoxie și modernism

Religia creștină în general și religia ortodoxă în mod special, plasează fericirea omului în centrul preocupărilor. Creștinismul a conceptualizat fericirea sub forma unei încântătoare grădini a Edenului, a unui paradis pierdut, dar râvnit de toți care așteaptă să-l contemple pe Dumnezeu într-o intimitate fericită și plină de dragoste. Fericirea este obiect de speranță - speranța de a trăi viața lui Dumnezeu, de a trăi din dragostea Lui.

În timp, ideea paradisului ca loc al fericirii s-a rafinat. Credincioșii ortodocși văd paradisul tot mai puțin ca un loc și tot mai mult ca o stare. Este acea stare pe care Isus o descrie în „Fericiri”: „Feriți-vă cei ce plâng, că aceea se vor mângâia. Feriți-vă cei ce flămânzesc și însetează după dreptate, că aceea se vor sătura. [...]. Feriți-vă cei curați cu inima, că aceea vor vedea pe Dumnezeu” (Matei 5: 3-8).

Alături de religie, școlile filosofice din toate timpurile s-au străduit să definească fericirea și implicit sensul și valoarea vieții. Întinse discursuri filosofice căutau **sursa fericirii** (un obiect (banii), un loc (paradisul), un moment (un mâine luminos), o persoană (noi, ceilalți) etc.). Epicur, a cărui doctrină caricaturizată îi poartă numele, a indicat **plăcerea** ca sursă a fericirii. Stoicii, adversari ai teoriei lui Epicur, indicau **morala și virtutea** ca surse ale fericirii. Seneca teoretiza că numai fericirea provenită din buna conduită durează, în timp ce o fericire bazată pe plăceri „vine și pleacă”. Socrate afirma că o viață plină de pasiuni și de plăceri nu este o viață ci un fel de moarte, căci omul care trăiește pentru a-și îndeplini plăcerile este ca un „sac fără fund”.

Kant afirma că a renunța la fericire ar fi ca și cum ai renunța să fii om. Nietzsche scrie că există o „necesitate personală a nenorocirii” și că cei ce vor să ne țină departe de ea nu ne aduc neapărat fericirea.

În general, marea provocare a filosofiei ar putea fi aceea de a ne convinge de imposibilitatea fericirii, regăsind astfel intuiția lui Iov, marele nefericit al Bibliei „Când speram la fericire a apărut nenorocirea. Mă așteptam la lumină (...), a sosit umbra” [Iov 30:26].

Este evident că de-a lungul istoriei problema fericirii și a realizării sale nu a fost lăsată doar pe seama religiei și a filosofiei.

Oamenii au aspirat mereu la fericire nu doar în cer ci și pe pământ. Ei doreau să găsească fericirea și în „regatul Cezarului”, nu numai în regatul lui Dumnezeu.

De aceea, fericirea a devenit și un scop politic, o căutare colectivă.

Organizarea politică a fericirii presupune că aceasta nu este doar un drept, ci chiar o datorie. Epoca modernă este o epocă a necesității fericirii. Tot mai mulți oameni consideră că nu este suficient să trăiești. Trebuie să trăiești fericit.

Viziunea modernă despre fericire nu mai este însă deplin convergentă cu valorile ortodoxiei. În societatea noastră de consum în masă, fericirea rezidă, de regulă, în procurarea de cât mai multe plăceri, de onoruri, de tot ceea ce ne poate scoate din anonim, din cotidian, din egalitatea democratică. Celebritatea devine, în acest caz, paradigma fericirii. Prețul acestei „democratizări” a fericirii este o aspirație tot mai mare spre singularizare, spre refuzul anonimatului. Avere, onorurile, înmulțirea plăcerilor devin imperative ale fericirii. De aici începe perversitatea modernă a noțiunii și a esenței fericirii. Oamenii caută tot mai mult plăceri dintre cele mai violente (beția alcoolului, a vitezei, a sexului). Pentru a evada din anonim o ținem dintr-o ieșire în oraș într-alta, colecționăm ore suplimentare de muncă, dăm sonorul mai tare la radio sau la T.V. Ceea ce credem că este fericire se rezumă, cel mai adesea, la mijloace, la activități, la divertismente inventate pentru a ne petrece timpul în zgomot și furie.

Criza modernă a valorilor globale a făcut ca oamenii, în goana lor după fericire și cu teama de a fi lipsiți de plăceri, să uite esențialul: pe ei înșiși.

Vechea deviză „carpe diem” ne împinge astăzi să profităm de fiecare zi, aici și acum, fără ca vre-o prescripție morală sau religioasă să se interpună între noi și fericirea noastră.

Sfântul Augustin ne învață însă că a aștepta fericirea „din afară”, de la lucrurile exterioare (reușita profesională, recunoașterea socială, iubirea) înseamnă a trăi cu teama de a vedea această fericire distrusă de „mii de accidente”. Toate plăcerile noastre - banii, puterea, jocurile de noroc ș.a. - nu sunt făcute decât să ne distragă atenția de la ideea că am putea să nu fim fericiți niciodată.

De aceea, în zilele noastre, mulți oameni aspiră la fericirea imediată fără speranță, care sfârșește cel mai adesea în deziluzie, descurajare și sentimentul de a fi pe drumul către neant. Această dorință a unei fericiri fără speranță este semnul confuziei în care se găsește societatea contemporană. Este evident că, similar rațiunii, și „somnul fericirii” naște monștri. Aș da ca exemplu recenta și abominabila mișcare „emo”, care ucide speranța și cultivă „bucuria nefericirii”, împingând la sinucideri numeroși adolescenți. Iată cum viața contemporană ne propune spre consum tot mai multe forme de fericire, inclusiv nefericirea în ambalaj de fericire.

Salvarea o reprezintă religia creștină, care creează fericirea „interioară”. În concepția ortodoxă fericirea nu constă în posesiuni (reușită, bani, frumusețe) ci în dispoziții: seninătate, liniște, armonie.

CRIZA FAMILIEI

În zilele noastre, în întreaga lume, familia trece prin momente dificile. În tot mai multe țări rata căsătoriilor scade dramatic, sub 65% la cuplurile de tineri, în timp ce rata divorțurilor atinge 50%.

Familia, în loc să fie conform credinței ortodoxe „mica biserică”, este tot mai mult o „uniune consensuală”. În Sfânta Scriptură, unirea dintre un bărbat și o femeie este asociată întotdeauna cu unirea dintre Hristos și Biserică. Familia ortodoxă este uniunea prin care bărbatul și femeia se conduc în viață după idealurile creștine și poruncile bisericești.

Cu alte cuvinte, viața de familie este, în primul rând, o viață duhovnicească. Pentru un ortodox familia este o arcă a mântuirii, care îl ferește de păcate. Sunt, desigur, cupluri ce trăiesc în afara căsnicieii, având și copii. Deoarece oamenii sunt liberi, Biserica este nevoită să tolereze aceste nașteri, privindu-le totuși ca o situație de căință.

Percepțiile ortodoxe spun că dacă totuși o persoană s-a resemnat cu gândul că nu va putea crea o familie, să se resemneze și cu gândul că nu va putea avea copii în afara căsătoriei. Orice altă situație este cădere și ispită.

Criza actuală a valorilor globale a condus și la schimbarea ierarhiilor în familie. În zilele noastre există foarte multe femei energice, care întrețin familia și încearcă să o conducă. În multe cazuri, astfel de familii au un sfârșit tragic. Bărbatul cade în ispită, devine bețiv sau își părăsește familia. Valorile ortodoxe susțin că ierarhia în familie a fost instituită de Dumnezeu și că bărbatul trebuie să fie capul familiei, având marea responsabilitate de a o întreține și a o păstra.

În modernitate se pierde tot mai mult tradițiile vieții în familie. Tot mai des întâlnim doar aparențe ale vieții de familie în care fiecare își are propria viață: tata are viața sa, mama pe a ei, copii pe a lor. Se pierde, de asemenea, tradiția petrecerii timpului liber în familie, care presupune reunirea familiei la masă, mersul împreună la biserică ș.a. Consecințele diminuării sau pierderii acestor tradiții sunt uneori

dramatice, reflectându-se în dispariția a ceea ce ar trebui să fie cinstirea tatălui și a mamei, stima reciprocă, creșterea duhovnicească.

Cea mai dură provocare la adresa familiei tradiționale creștine o constituie în ziua de azi încercările de a legaliza căsătoria homosexuală. Susținătorii sodomiților se folosesc de argumente culese de la periferia concepțiilor de democrație și libertate.

Parametrii ideali, presupuși de modelul democratic, sunt departe de a susține mariajul homosexual, iar drepturile omului trebuie mult forțate pentru a include între ele căsătoria homosexuală. Asemănător, în limitele libertății individului, limitele drepturilor cetățenești nu pot fi extinse într-atât încât să înglobeze în aceste concepte căsătoria persoanelor de același sex.

Biserica a fost și rămâne susținătoarea definiției tradiționale a instituției căsătoriei, în dimensiunile date de devenirea sa istorică. Alături de stat, biserica a contribuit la stabilirea setului de reguli ce guvernează crearea și disoluția căsătoriei.

De menționat că întotdeauna, în viziunea bisericii, căsătoria a fost heterosexuală și că întotdeauna biserica s-a opus divorțului deoarece „Ce Dumnezeu a unit, omul să nu despartă”.

În România, partizanii căsătoriilor homosexuale sunt din păcate tot mai numeroși și mai activi. Anual, se organizează parăzile „gay”, intens mediatizate și bine finanțate. Este lăudabil faptul că societatea civilă, călăuzită de biserică, reacționează, solicitând autorităților interzicerea unor astfel de manifestări, șocante pentru cetățeanul obișnuit și dăunătoare pentru educația tineretului.

În anii 2006 – 2007, o largă mișcare civică, sprijinită de toate cultele religioase, a adunat peste 600.000 de semnături în favoarea unei prevederi legale exprese, care să interzică pervertirea instituției căsătoriei prin mariajul între persoane de același sex.

Inițiativa civică a fost valorificată de parlamentarii membri ai Grupului Ecumenic de Rugăciune din Parlamentul României, care au redactat patru propuneri de completare a Codului Familiei, astfel încât definiția familiei să cuprindă anume precizarea că familia se bazează pe unirea liber consimțită între soți, **bărbat și femeie**.

Cu acest prilej s-a constatat insuficiența formulării din Constituția României, privitoare la familie, formulare ce folosește doar termenul de „soți”, fără specificarea sexului, ceea ce permite astfel chiar și căsătoriile homosexuale și mai mult, pluralul „soți” ar putea permite chiar și poligamia.

Iată așa dar că atunci când vorbim de criza familiei în lumea contemporană, constatăm că soluționarea acesteia trebuie să mobilizeze și forurile legislative care, împreună cu biserica, au datoria să mențină familia în limitele stabilite prin preceptele și îndemnurile biblice și prin cutumele și tradițiile istorice.

ΟΡΓΑΝΑ ΜΑΠ ΙΟΥΝΙ 2008γ.

Πresident Γενеральной Ассамблеи: **Γενеральный Секретарь:**
Сергей Попов (Россия) Аристотелис Α.Павλιδис (Γρεция)

Заместитель Γενерального Секретаря: Теохарис Цюкас (Γρεция)
Κазначей: Адам Регузас (Γρεция)
Советники: доктор Κостас Μιγδαλис (Γρεция)
профессор Βαλерий Алексеев (Россия)

Международный Секретариат ΜΑΠ:

Βиктор Семенов (Россия)
Λεфтерис Χристофору (Κипр)
Евгений Чиквин (Польша)
Κατερίνα Σαмоϊлик (Украина)
Ιордан Цонев (Βолгария)
Теодоре Ссекикубо (Уганда)

Κομиссии Международного Секретариата:

• **Φινανсовая комиссия**

Πresident: Βиктор Семенов (Россия)
Члены: Адам Регузас (Γρεция)
Γεорγιос Βαρναва (Κипр)

• **Κομиссия по регламенту**

Πresident: Μαρκος Βоларис (Γρεция)
Члены: Ογнен Μιχαилович (Сербия)

• **Κομиссия по правам человека**

Πresident: Ангелос Βотсис (Κипр)
Члены: Елена Μιзулина (Россия)
Μιρον Ιγнат (Ρумыния)
Σπиро Печи (Αλβανία)
Фуад Κοκαλι (Παλαιστινιακή Αὐτονομία)

- **Комиссия по культуре**

Председатель: Виктор Таран (Украина)

Члены: Александр Мильютин (Казахстан)
Валерий Корб (Эстония)
Светлана Окружная (Беларусь)

- **Комиссия по биоэтике**

Председатель: Мария Вамвакину (Австралия)

Члены: Крастанка Шаклиян (Болгария)

- **Комиссия по международной политике**

Председатель: Константин Затулин (Россия)

Члены: Мкртыч Минасян (Армения)
Николай Турецкий (Казахстан)
Назих Аббуд (Сирия)
Сергей Мирский (Латвия)
Александр Бурносков (Россия)
Юрий Астапченко (Беларусь)

- **Комиссия по СМИ**

Председатель: Симеон Кедикоглу (Греция)

Члены: Андрей Клементьев (Латвия)
Владимир Вельман (Эстония)
Владимир Орехов (Литва)

- **Комиссия по социальной деятельности**

Председатель: Гассан Мухейбер (Ливан)

Члены: Валерий Котович (Казахстан)
Борислав Китов (Болгария)
Тарек Хури (Иордания)

- **Комиссия по образованию**

Председатель: Представитель США

Члены: Пламен Славов (Болгария)
Андея Петру (Румыния)
Леонард Солис (Албания)

Draft
Resolution - Conclusions
of the 15th annual General Assembly
of the Interparliamentary Assembly on Orthodoxy (I.A.O.)
Rhodes, 25 – 29 June 2008

***«The crisis of the global value system
as a challenge before Christian Orthodoxy»***

Mankind is experiencing a new era of its history. Rapid changes occur within the international community, which, even though relieved from the existing global bipolarization, has become dependent on monopolies, faced with large scale changes, resulting from the globalization of economy and trade, the revolution in the field of information technology, the modernization of the mass transportation media, and many other challenges.

In that frame, from such a magnificent opportunity, hopes and visions have emerged that the newly created world could seek new aims and practices, to serve as guarantee for the right to life and free personality development; a world that would not perpetuate throughout continents the devastating struggle for basic survival of billions of people.

The page of history has turned, yet, the outcome does not illustrate that the whole process is oriented towards a better world. Abject poverty escalates as a result of the number-figure prosperity of a small group of developed countries, the misery of the rest of the world is deepening, whereas crisis and destabilization are triggered, in order to consolidate the global political and economic system. Human rights are ignored, yet they are often invoked at the service of political manipulations

Social pathological phenomena re-occur, although they used to be considered retrogressive, such as nationalism, xenophobia, racism and religious fanaticism. In most cases, these mentalities and practices are used for disguising real problems, such as the ecological, while their generic causes are not lifted.

Institutions, on which the human civilization has been based upon, such as family, religion, civilization, are being disputed or even falling apart, with the aid of the mass media.

The crisis of the traditional value system constitutes a deplorable phenomenon in modern reality; the reality of a world not delimited by national boundaries and being the fruit of the endeavors of many people and groups, of different attitudes, objectives, aspirations, religious beliefs and practices, which, nevertheless, gradually coincide, become stronger and uniform.

Certainly, a world of injustice, exploitation, aggressiveness, human misery, ecological threat for destruction, cannot escape anyone's attention, and since indifference serves as its legitimization, the spiritual, ethical and cultural reversal of the existing status quo becomes a matter of ultimate priority.

Social and political unions and institutions, such as the European Union, seem to be adequately conscious of the necessity for modernizing the value system, via the osmosis of different social needs, including the attempt of forming the European Constitution, in an effort to mark the European Union as a society of values and not merely as a market order.

The answers to existing questions, touching upon the principles of a social contract, which will regulate multileveled relations of citizens on the basis of consensual moral values and foundations, shall certainly not be the fruit of parthenogenesis.

That regulatory social contract cannot be based on political summit deals, but on traditional moral values, whereas modern society is called upon to refer to its resources in order to find there solutions to all current issues, on the basis of the cultural experiences of peoples and mankind as a whole.

Religions, as formulating forces of the value system of each society are called to respond to these challenges.

Christianity, Orthodoxy, for two thousand years has constituted the solid basis on which, the European and, subsequently, the global value system, have been established, being the foundation of the so called civilized world. On that basis, in the course of the 20th century, societies have managed to achieve great steps of progress, to co-exist in harmony to a large extent, and to ultimately avert the hazard of a new world war over the last 60 years.

The Christian Orthodox Church, in productive moments of its historical presence, has marked the dominant force governing its presence, the ministry for man, the love for the fellow-man, and particularly for those suffering and the weak, and for constituents of peoples' communion, safeguarding at the same time human freedom. It has made efforts to reverse man's course in history, eliminating negative

elements shaped in his conscience, such as the tendency towards dominance, exploitation or utilization of other people, on the basis of the principle that the Church embraces this world to transform it. It has proved that ethics cannot occur magically, but presupposes a change of human relations, resulting in gradually transforming the world.

Taking into consideration that in view of the escalating global system crisis the contribution of Orthodoxy in shaping modern world becomes an urgency now more than ever, we, representatives of the parliament-members in the I.A.O. activities, meeting here in Rhodes (Greece) in the 15th General Assembly to discuss the subject: *«The crisis of the global value system as a challenge before Christian Orthodoxy»*, declare the following:

- The need for a more dynamic contribution of Orthodoxy, for preserving those elements of its culture, on which the two-thousand year course of mankind has been based, but also to highlight new ones, always on the basis of its Paternal Tradition, such as marking and further elevating the concept of “creation of Man after the image of God”, illustrating human existence as unique and unrepeatable.
- The need for further cultivation of dialogue at all levels, with every social group, but also with every man of good faith, as a means for mutual understanding and smoothing out differences and characteristic dividing elements.
- The need for furthering Orthodox progressive spiritual values, in order to contribute to the change of models shaped by modern reality, such as uncontrolled consumption, the unethical pursuit of wealth, greed, and generally elements cultivating despicable moral models, delimiting moral culture, as shaped by Christianity and Orthodoxy.
- We deem imperative the close examination of the relationship of the interwoven concepts of human rights and moral life values, so as to extend the former while at the same time embellishing them with the latter.
- In the modern era of globalization, while the issue of placing man in the system of the information society emerges and rapidly evolves, where new notions are sought for, it is necessary:
 - To do everything possible so that the new society model is based on high humanistic ideals and societal ethics, on which Orthodoxy is founded.
 - To further strengthen the interaction between religion and culture, the latter containing universal moral values that may become the ideological basis for peoples' unity.

- To guarantee regular terms for the worship needs of believers and for the revival of temples.
- To realize that competition and aggressiveness within society are due to religious ignorance. That is why it is necessary to guarantee in the frame of the educational system, the teaching to youth of basic knowledge both on their own religious tradition and other traditions and religions, in order to secure the peaceful coexistence of people.

- The necessity of the enhanced contribution of religion in shaping a culture of tolerance and non-violence, of a society based on orthodox values has to be made clear.

Therefore:

- Permanent and constant mechanisms for the mutual approach of religions within countries must be developed, something that will contribute to the de-escalation of conflicts both at the level of societies and at the level of international relations.
- Inter-religious dialogue, with the contribution of international organizations must be cultivated, being an essential element for the evolution of civic society and for overcoming international conflicts.
- The non-violation of legitimate rights of religious minorities must be guaranteed.
- Full respect of every citizen's legitimate right for religious tolerance must constantly be pursued, lacking which religious freedom of expression cannot be totally secured.
- Policies concerning religion and the relations between state and church in each country must be developed within a civilized frame of law.
- Aiming at the solution of these issues, we deem necessary to make full use of the potentials of the mass media in each country separately, and at a global level as well.

Closing,

- The I.A.O Assembly expresses its concern over the existing situation in various sensitive regions of the world, such as the Balkans, Kosovo, and the Middle East and calls upon the Orthodox members of parliaments in many countries of our world to cooperate, aiming at the spreading of orthodox principles as fundamental elements for mutual understanding, peaceful coexistence and prosperity of peoples.

15-АЯ ЕЖЕГОДНАЯ ГЕНЕРАЛЬНАЯ
АССАМБЛЕЯ МЕЖПАРЛАМЕНТСКОЙ
АССАМБЛЕИ ПРАВОСЛАВИЯ (МАП)

Родос, 25 – 29 июня 2008г.

СПИСОК УЧАСТНИКОВ

Βουλή των Ελλήνων
Β.Σοφίας 11, 10671 Αθήνα
Tel. +30210 367 32 23/367 32 90
Fax: +30210 367 32 90
Ιστοσελίδα: <http://www.ciao.org>
E-mail: info@ciao.org

Hellenic Parliament
11 Vas. Sofias St., 10671 Athens - GR
Tel. +30210 367 32 23/367 32 90
Fax: +30210 367 32 90
Website: <http://www.ciao.org>
E-mail: info@ciao.org

СПИСОК УЧАСТНИКОВ

АВСТРАЛИЯ

ВАМБАКИНУ Мария

Депутат парламента

АЛБАНИЯ

ПЕЧИ Спиро, депутат парламента

Член комиссии МАП по правам человека

СОЛИС Леонард, депутат парламента

Член комиссии МАП по образованию

АРМЕНИЯ

МИНАСЯН Мкртыч, депутат парламента

Член комиссии М.А.П. по правам человека

АРАКЕЛЯН Рузанна

Депутат парламента

БЕЛАРУСЬ

ОКРУЖНАЯ Светлана, депутат парламента

Председатель комиссии МАП по культуре

АСТАПЧЕНКО Юрий, депутат парламента

Член комиссии МАП по международной политике

БОЛГАРИЯ

СЛАВОВ Пламен

Депутат парламента

КИТОВ Борислав

Депутат парламента

МИЛЕНОВА Елисавета

Секретарь делегации

ГРЕЦИЯ

ПАВЛИДИС Аристотелис А., депутат парламента

Глава греческой делегации в МАП

КЕДИКОГЛУ Симеон, депутат парламента

Член греческой делегации в МАП

РЕГУЗАС Адам, депутат парламента

Член греческой делегации в МАП

БОЛАРИС Маркос, депутат парламента

Член греческой делегации в МАП

ЦЬОКАС Теохарис, депутат парламента

Член комиссии МАП по образованию

ИОРДАНИЯ

ХАДДАД Рида

Депутат парламента

ХУРИ Тарек

Депутат парламента

АБУ РАБИ Халед

Секретарь делегации

КАЗАХСТАН

ТУРЕЦКИЙ Николай

Депутат парламента

КИПР

ХРИСТОФОРУ Элефтериос, депутат парламента

Член Международного Секретариата М.А.П.

ВАРНАВА Георгиос

Депутат парламента

ВОТСИС Ангелос

Депутат парламента

ХАДЖИЯННИ Эви

Секретарь делегации

ЛАТВИЯ

КЛЕМЕНТЬЕВ Андрей, депутат парламента

Член Международного Секретариата МАП

МИРСКИЙ Сергей,

Депутат парламента

ЛИВАН

МУХЕЙБЕР, Гассан, депутат парламента
Член комиссии МАП по правам человека

ЛИТВА

ОРЕХОВ Владимир, депутат парламента
Член комиссии МАП по СМИ

ПАЛЕСТИНСКАЯ АВТОНОМИЯ

КОКАЛИ Фуад, депутат парламента
Член комиссии МАП по правам человека

ПОЛЬША

ЧИКВИН Евгений, депутат парламента
Член комиссии МАП по СМИ

РУМЫНИЯ

ИГНАТ Мирон, депутат парламента
Член комиссии МАП по социальной деятельности
АНДЕА Петру, депутат парламента
Член комиссии МАП по регламенту

РОССИЙСКАЯ ФЕДЕРАЦИЯ

ПОПОВ Сергей, депутат Госдумы РФ
Президент Генеральной Ассамблеи МАП
БУРНОСОВ Александр
Депутат Госдумы РФ
ЗАТУЛИН Константин, депутат Госдумы РФ
Председатель комиссии МАП по правам человека
МИЗУЛИНА Елена
Депутат Госдумы РФ
СЕМЕНОВ Виктор
Депутат Госдумы РФ
КУЗЬМИНА Ирина
Секретарь делегации

НОВИКОВА Анастасия
Секретарь

СЕРБИЯ

МИХАЙЛОВИЧ Огнен
Депутат парламента
САВИЧ Милена
Секретарь делегации

СИРИЯ

АББУД Назих
Депутат парламента

СУДАН

ФАНУШ МЕТА Сафват Собхи
Депутат парламента

УГАНДА

ССЕКИКУБО Теодоре, депутат парламента
Председатель комиссии МАП по социальной деятельности

УКРАИНА

САМОЙЛИК Катерина, депутат парламента
Член Международного Секретариата МАП,
Председатель комиссии МАП по образованию
ТАРАН Виктор
Депутат парламента
КОЛИСНИЧЕНКО, Борис
Секретарь делегации

ЭСТОНИЯ

ВЕЛЬМАН Владимир, депутат парламента
Член комиссии МАП по СМИ
КОРБ Валерий
Депутат парламента

Приглашенные лица

ПАПАТЕМЕЛИС Стилианос-Ангелос

Президент партии «Демократическое возрождение»,
бывший депутат, бывший министр

ГЕОРГАКОПУЛОС Димитриос

бывший депутат, бывший министр

ДИКТАКИС Георгиос

бывший депутат

НИКОЛОПУЛОС Николаос

бывший депутат

Выступающие по центральной теме

-КОНСТАНТИНУ Мильтиадис, профессор богословия Салоникского
Университета им. Аристотеля

-НАРОЧНИТСКАЯ Наталья, доктор исторических наук, Председатель Фонда
Исторической Перспективы, ведущий сотрудник Академии Наук Российской
Федерации

Наблюдатели

-БИГОВИЧ, Милош, депутат Парламента Черногории

-ТСИМУРИС Спиридон, Генеральный секретарь Всемирной федерации
православной молодежи «Синдезмос»

Советники Международного Секретариата М.А.П.

-АЛЕКСЕЕВ Валерий
профессор философии

-МИГДАЛИС Костас
доктор богословия

Секретариат М.А.П.

- МИЛЬЮ Няя
- БАКАЛИ Мария
- ВАРДАНЯН Лили
- ДЕКЛЕРИ Елена
- МАРКОПУЛОС Алексис
- ПАРИСИС Георгиос

Переводчики

- ДРОСУ Мария
- ПАВЛИДИС Периклис
- ПАГОМЕНУ Вики
- ПАТЕЛИС Димитриос
- БОЙНОВИЧ Славица